

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

چریکهای فدائی خلق ایران
۰۱ می ۲۰۲۵

اول ماه می، روز جهانی کارگر، گرامی باد!

چریکهای فدائی خلق ایران فرا رسیدن اول ماه می، روز جهانی وحدت و همبستگی مبارزاتی طبقه کارگر، این روز خجسته را به تمامی کارگران و زحمتکشان ایران و همزنجیرانشان در سراسر جهان شادباش می گویند.

اول ماه می، یادآور پیکار قهرمانانه کارگران شیکاگوی آمریکا در سال ۱۸۸۶ برای تقلیل ساعات طاقت فرسای کار به ۸ ساعت در روز می باشد. در بزرگداشت چنین روزی و در یادمان رهبران دلاور کارگری که توسط پولیس سرمایه داران اعدام شدند، کارگران سراسر دنیا هر سال با برپائی میتینگ، راهپیمائی و اعتراض و اعتصاب علیه

نظام سرمایه داری، بر سنت های مبارزاتی، حقوق انسانی و مطالبات بحق خود پای می فشارند و با برافراشتن پرچم های سرخ، بر خواست خویش که تحقق دنیائی فارغ از استثمار و ظلم و سرشار از برابری و آزادی یعنی سوسیالیسم می باشد پای می فشارند.

امسال کارگران در سراسر دنیا در شرایطی به استقبال روز جهانی خود می روند که نظام سرمایه داری جهانی در آتش بحران های ذاتی خود و جنگ های امپریالیستی می سوزد و این در حالی است که عوارض خانه خراب کن ناشی از حاکمیت این نظام، با تحمیل فقر و فلاکت و استثمار و سرکوب، شرایط بسیار طاقت فرسائی برای کارگران و دیگر توده های تحت ستم در سطح جهان به وجود آورده است.

تشدید روزمره استثمار و غارت کارگران توسط بزرگترین انحصارات امپریالیستی در سراسر جهان از آمریکا و چین و روسیه و اتحادیه اروپا گرفته تا کشورهای تحت سلطه، تداوم سه سال جنگ خانمانسوز امپریالیستی روسیه با اوکراین و امپریالیست های حامی اش، تعرض خونین دولت صهیونیستی اسرائیل با پشتیبانی کامل امپریالیسم آمریکا بر خلق قهرمان فلسطین و نسل کشی مردم بیگناه فلسطین و لبنان با دستاویز فعالیت های دار و دسته های وابسته و مزدور اسلامی، نسل کشی خاموش در سودان و ... همه و همه از تجلیات تشدید تضاد بین کارگران و سرمایه داران و همچنین خلق های تحت ستم با امپریالیست ها و حکومت های دست نشانده شان در سراسر جهان می باشد؛ تضادهائی که منجر به رشد بی سابقه اعتصابات و اعتراضات کارگری علیه سرمایه داران و دولت های مدافع آنان شده است. نگاهی به روند

رشد مبارزات و اعتراضات کارگران علیه شرایط نابسامان و وخامت یابنده کار و معاش چه در کشورهای امپریالیستی نظیر امریکا و انگلستان و کانادا و چین و غیره و چه در کشورهای تحت سلطه نشان می‌دهد که چگونه نظام سرمایه داری هر روز بیش از پیش با تولید بحران‌های فاجعه‌بار، بیکاری و گرسنگی و تورم و گرانی و تشدید سرکوب و حقوق کارگران و ... توده‌های کار و زحمت را به تشدید مبارزه برای رهایی خود و می‌دارد و بر واقعیت بی‌آیندگی و ضرورت ایجاد یک نظام نوین یعنی سوسیالیسم و کمونیسم بر ویرانه‌های خویش مهر تأیید می‌زند.

کارگران ایران نیز به مثابه گردانی از ارتش جهانی کارگران در شرایطی به استقبال روز جهانی خویش می‌روند که در زیر حاکمیت نظام سرمایه داری وابسته به امپریالیسم حاکم بر ایران و سلطه دیکتاتوری عریان سرمایه داران در قالب رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی با شرایط فاجعه بار کار و معاش روبه رو می‌باشند. هم اکنون در زیر سلطه جمهوری اسلامی فقر و بیکاری، تورم و گرانی و استثمار وحشیانه کارگران در چنگال سرمایه داران حاکم، یک ارتش ذخیره کار چند میلیونی را به وجود آورده است. ساعات کاری طاقت فرسا و طولانی، فقدان کمترین دستمزدهای ایمنی در محیط کار، بی‌خانمانی، و مهمتر از همه دستمزدهای بخور و نمیری که یا پرداخت نشده و یا با تأخیر پرداخت می‌شوند، گوشه‌ای از شرایط جهنمی حیات کارگران در ایران زیر سلطه رژیم جمهوری اسلامی را نشان می‌دهند.

بنا به آمار منتشره توسط خود مقامات و نهادهای حکومت، در ماه مارچ امسال با وجود ادعای افزایش ۴۰ درصدی دستمزد کارگران ایران توسط شورای عالی کار، به دلیل شدت تورم و گرانی و ... ارزش مزد پایه یک کارگر ایرانی به ۱۱۳ دالر در ماه کاهش یافته است. تازه اگر دستمزدهای کارگران شاغل، پرداخت شده و به موقع پرداخت شوند، این رقم حتی کفاف تأمین حدود ۱۰ روز از زندگی کارگران را هم نمی‌دهد. مطابق همین آمار در سال ۱۴۰۳ حداقل ۸۵ هزار تن از کارگران چه در بخش صنایع دولتی و چه خصوصی بیش از ۵۲ ماه معوقات مزدی داشته و از دریافت مزد بخور و نمیر خویش نیز محروم بوده اند.

اما معضلات مرگبار اقتصادی، تنها گوشه ای از وضعیت وخامت بار کار و معاش کارگران ایران را نشان می‌دهد. "در کارخانه‌ها، هر جا که عرصه فروش نیروی کار است، چه دولتی و چه خصوصی، بهره‌کشی به بیش‌رمانه‌ترین شکل خود جریان دارد. کارگران عملاً از هر گونه تأمین اجتماعی بی‌بهره‌اند؛ آنها در قرن هجدهم به سر می‌پرند، و فقط این امتیاز را دارند که از سلطه پولیس قرن بیستم نیز برخوردارند." این سخن مبتنی بر واقعیت از چریک فدائی خلق، رفیق امیرپرویز پویان توصیفی از وضعیتی است که کارگران ایران امروز در قرن بیست و یک نیز حتی با شدت بیشتری با آن مواجه می‌باشند.

درست به دلیل سلطه دیکتاتوری و اعمال شدیدترین سرکوب‌ها، کارگران در ایران حتی اجازه برگزاری روز جهانی خود را ندارند. آنها همچنین از کمترین حقوق صنفی و سیاسی هم‌نظیران خود در کشورهای سرمایه داری پیشرفته نیز نظیر حق تشکل و حق اعتصاب محرومند. هم اکنون بخش بزرگی از زندانیان سیاسی و امنیتی در ایران را کارگران مبارز و فعالان کارگری تشکیل می‌دهند که صرفاً برای درخواست مطالبات بدیهی کارگران نظیر دستمزد عادلانه و پرداخت حقوق معوقه، حق داشتن تشکل‌های صنفی مستقل از دولت، یا مطالبه حق اعتصاب و اعتراض دستگیر و به زندان انداخته شده‌اند.

مطابق گزارشات رسمی، که طبیعتاً تمامی حقیقت را بیان نمی‌کنند، به رغم همه سرکوب‌گری‌های رژیم حاکم در یکسال منتهی به جنوری ۲۰۲۵، بیش از ۲۴۰۰ اعتراض کارگری و ۱۷۰ اعتصاب صورت گرفته است. این اعتراضات و اعتصابات اکثراً با دخالت نیروهای نظامی و امنیتی رژیم و ضرب و شتم و دستگیری و زندانی کردن کارگران مواجه شده‌اند.

اعمال خشن‌ترین دیکتاتوری‌ها و سرکوب‌های بی‌امان از طرف رژیم وابسته به امپریالسم جمهوری اسلامی باعث شده است که روشنفکران کمونیست در جهت یاری به امر تشکل و سازمانیابی کارگران به عنوان نیروئی که بدون تشکل و رهبری آن امکان رهایی از سلطه امپریالیست‌ها و سرمایه‌داران حاکم بر ایران وجود ندارد، از مسیری اقدام کنند که متفاوت از مسیری است که به عنوان مثال کمونیست‌های روسیه در قرن نوزده و اوایل قرن بیستم طی کردند. آنها مجبور به دست زدن به مبارزه مسلحانه و ایجاد شرایط برای بسیج و سازماندهی کارگران و دیگر ستمدیدگان برای مقابله با دشمن طبقاتی و دست‌یابی به پیروزی هستند.

در آستانه اول ماه می، ضمن بزرگداشت یاد تمامی کارگران آگاه و مبارزی که جان خود را در راه آرمان‌های طبقه کارگر و آزادی و سوسیالیسم از دست داده‌اند، با تمام قواء بکوشیم تا به این هدف آزادیبخش و انقلابی یاری رسانیم.

پیروز باد مبارزات طبقه کارگر برای رهایی!

زنده باد انقلاب!

پیروز باد کمونیسم!

چریکهای فدائی خلق ایران

۸ اردیبهشت- ثور- ۱۴۰۴ برابر با ۲۸ اپریل ۲۰۲۵